

Întîia scrisoare către Corint

Întîia scrisoare către corinteni,
Apostolul Pavel la frați le-a vorbit
Cum Domnul prin daruri, prin Duhul de sus,
Zidește Biserica, Domnul Isus.
De-aceea nici apele mari ce izbesc,
Nu pot să dărîme locașul cresc.
Căci El este Stîncă, noi pietrele vii.
Prin daruri și roade noi vom birui.

Cor:

Nu disprețui lucrarea, cînd vorbește Duhul Sfînt.
Mai degrabă schimbă-ți starea prin al Domnului Cuvînt.
Duhul Sfînt te-avertizează cînd pe căi greșite ești,
Tu te-ntoarce și veghează și spre Domnul să privești.

Prin dar de credință și dar de minuni,
El vindecă boalele la rugăciuni.
Și dar de vorbire și dar de tradus,
Și prin prorocie, vorbește Isus.
Căci El ne dă darul să deosebim,
Cînd Domnul vorbește prin Duhul să știm.
Cînd intră în turmă acei răpitori,
Isus îi arată la frați și surori.

Aceste ciocane cerești și mistrii
Înalță clădirea pe-a Lui Temelii.
A Lui mădulare în Duh se unesc,
Și mîini și picioare, în chipul ceresc.
Căci mîna lucrează, cu ochii privim,
Și Casa Cerească prin Duh o zidim.
Mortarul e dragostea ce ne-a unit,
Cimentul cel tare din stînci de granit.

Cu înțelepciune El ne-a-mpodobit,
Și-a Lui cunoștință El ne-a dăruit.
Acestea sînt daruri ce El ni le-a dat,
Sînt arme de luptă și de apărat.

Amin